

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

**Covarrubias y Leyva, Diego de
Antverpiae, 1610**

17 De emphyteusi ecclesiastica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96570)

per luxum, ac libidinem absorbuisset, atque insuper magna...

Contra hanc sententiam asserit glos. in c. sacrorum. 12. q. 2. Contrariam sententiam alienari posse ad alendos pauperes...

Primum, ego fateor, nec arbitrator negari posse, quoties quis constitutus sit in paupertate, ita ut fame periturus sit...

Secundo, illud adnotandum, Privilegia iure concessa his qui inopia & paupertate laborant, non competere his, qui data opera, ex culpa ad causam paupertatis ordinata...

Tertio, est in eadem quaestione non omitterendum, privilegia concessa a iure his, qui inopia & egestate opprimuntur, non esse servanda, quoties alteri sit prejudicium, si pauperes...

Quarto, etsi pium & licitum existimem res ecclesiarum vendi ad subleuandam famem eorum, qui etiam ob crimina publicis carceribus detinentur...

Alex. in d. §. dmi. 6. col. & Dd. communiter in d. authent. res. qua. & Io. Lup. in rubr. de dona. §. 16. n. 6. & 9. atque ita extenditur decisio Imperatoris in d. authent. res. qua. quibus illud addiderim...

Quinto his addiderim executores vltimarum voluntatum, & eos omnes, quibus impendere cõpetit bona quaedam destinata redemptioni captiuorum apud hostes, minime posse ea bona pro redimendis aut liberandis a carceribus distribuere...

Ex quibus omnibus, si mature considerentur sanctorum patrum canones, & decreta, manifesti iuris est, non esse permittendam rerum ecclesie alienationem, nec pignoris dationem, ut ex pecunia & pretio a tristemib. redimantur hi, qui in id opus publicum ob crimina damnati fuerunt.

CAPVT XVII.

Quo pacto, & forma, res ecclesiarum possint dari in Emphyteusim.

SUMMARIA.

- 1. Quae solennitas sit necessaria in Alienatione rerum ecclesie: & inibi intellectus c. sine exceptione. 23. q. 2.
2. Non est satis forma in Alienatione rerum ecclesie servatam fuisse, nisi & alienatio facta fuerit ex causa a iure permessa.
3. Vbi alienatio rerum ecclesie fit pro satisfactione vnusquisque ecclesie pecunias, oportet probare pecuniam versam fuisse in ecclesia utilitatem.
4. Res ecclesiarum possunt dari in Emphyteusim ea solennitate, qua moribus, & consuetudine in hisce contractibus recepta fuerit.
5. Emphyteusis ecclesiastica non transeat in heredes extraneos, & non egrediatur tertiam generationem.
6. Qualiter interpretanda sit Emphyteusis ecclesiastica, cuius origo non constat, nec de eius conditionibus apparet.

Quamuis Pauli secundi constitutione locatio rerum ecclesie ultra triennium prohibita sit, eadem tamen permittitur esse ecclesiarum res dari in emphyteusim ea forma, & pacto, quo cõcedi consueverint, & iure permittitur sit. id eo examinare oportet, quoniam modo a canonibus antiquis iurisque civilis legitimis sanctionibus statutum sit posse res ecclesiarum dari in emphyteusim. Cui quidem quaestioni præmittendum est, in alienatione rerum ecclesie eam adhibendam esse solennitatem, ut præter prælati consensum, & auctoritatem, ipsius capituli præmissis tractatu consensus itidem accedat. textus est celebris in c. sine exceptione. 12. quaest. 2. qui à Gratiano tribuitur, & adscribitur Leoni Papæ in epistola ad vniuersos Episcopos per Siciliam constitutos, quæ

que quarta est inter Leonis Epistolae, & tamen inibi, nec aliquo dmi Leonis Epistolae loco, ni fallor, nulla huius canonis mentio fit. Sed idem probatur in cap. 1. & 2. de re ecclesie non alienandis. in 6. c. 1. & c. 2. de his que sunt a prelat. quibus in locis commemoratio tractatus iuxta numerum singulari fit, ut hinc liceat colligere, non esse necessarios tres tractatus, sed tantum unicum sufficere quod adnotantur gl. & Doct. Communiter in d. c. 1. in verb. tractatus. Specul. tit. de loca. §. sequitur. versic. scilicet. Laurentius à Rodolphis in d. c. sine exceptione. q. affueverant admodum esse utile, quod ter hac de re præmittatur tractatus, atque ita consuetudine obtentum est plerisque in locis, que quidem solemnitas necessaria est in alienandis rebus ecclesie cathedralis & episcopalis, ut & in alienandis rebus ecclesie inferioris, quoties alienatio per episcopum fit, requiritur etenim consensus capituli cathedralis ecclesie: at si alienatio fiat per ipsius ecclesie Rectores, & auctoritatem episcopi requirant, ea sola sufficiens est absq. consensu & tractatu Capituli cathedralis ecclesie, text. opt. in Clem. 1. de ecclesie non alienandis. ad ultimam dictionis partem, prima vero probatur in cap. 1. de reb. ecclesie non alienandis. in 6. c. in cap. 1. & cap. 2. de his que sunt a prelat. sine consensu Capituli. notant resolutionem hanc Abb. in d. c. 1. de his que sunt & ibi Imol. eolum. vlt. & cap. 2. col. cod. tit. quam & vltus recepit secundum Francum in cap. 1. col. 8. de rebus ecclesie in 6. & Laurent. in d. c. sine exceptione. quest. 1. 3. & licet Innocentius in cap. 2. de transactionibus. requirat hanc auctoritatem episcopi in modum decreti, glo. tamen, quam ibi sequuntur Ioann. Andr. Domin. & Francus in d. c. 1. in verb. tractatus. de reb. ecclesie non alienandis. vbi etiam ipse Innocentius, Panormitanus, & alii in dist. capit. 2. consensum tantum sufficere exultant præmitta causa cognitione præsumit. quod notandum est propter differentias, que inter consensum & decretum passim a Doctoribus traduntur in l. si quis mihi bona. §. in sum. ff. de adquir. vend. bareh.

Illud profecto est præ ceteris considerandum in alienandis rebus ecclesie, non esse satis formam & solemnitatem exacte servari, nisi & alienatio fiat in aliquo ex casibus, aut aliqua ex causis à iure permittis, quarum meminit gloss. in summa 1. 2. quest. 2. in principio. vtrunque etenim necessarium est, ut valida sit alienatio, quod probatur in cap. 2. de rebus ecclesie non alienandis. in 6. dum dicit, forma & casibus à iure expressis, & id in specie adnotantur inibi Ioannes Andreas, & Doctores gloss. in cap. de integ. restit. & in d. cap. nulli. vbi Abbas & idem in cap. 2. de donationib. Anton. Imola & Abbas in dist. capit. 1. Felin. eolum. 2. & Decius in cap. que in ecclesiis, de constitutionibus. Quorum opinionem sequuntur etiam exultantes esse communem Cardinalis in cap. 1. eolum. 3. de deposito. Dominicus conf. 48. Socinus conf. 52. lib. 4. eolum. 2. Socinus in consil. 15. lib. 1. numer. 26. Abb. et em in d. c. 1. Decius conf. 142. numer. 4. Chailan. in consuetud. Burgund. rubr. 9. §. 9. n. 11. & Anto. Burgensis in c. cum dilecti. col. 2. de empt. & vend. que plurimum coadiuvatur ex textu in d. clem. 1. de reb. ecclesie. disputat tamen hac de re late Laurent. à Rodolphis in dist. c. sine exceptione. q. 3. Nam quod alienatio facta adhibita & servata iuris solemnitate, etiam extra causam à iure permittam, valida sit, licet ecclesia possit restitutionem petere, asserunt Hostiensis in summa de reb. ecclesie. §. 3. in fine. gloss. in summa. 1. 2. q. 2. in d. c. sine exceptione. quibus suffragatur text. in dist. c. 1. de integ. restit. qui probat ecclesiam posse petere restitutionem in integrum etiam si alienatio facta sit servata forma canonum. & tamen si contractus nullus esset, maxime conveniret in integrum restitutio. vnde sequitur contractum validum & firmum esse. cui considerationi responderi poterit, alienationem rerum ecclesie in ea specie factam servata solemnitate etiam factam fuisse ex causa à iure permittam, & nihilominus potuisse ecclesiam ladi in pretio & aliis contractus conditionibus, atque ideo ei competere beneficium restitutionis in integrum. Quamobrem Opinio Communis verior est, quàm & Antonius Corletus sequitur in singulari. in verb. alienatio. Sed & opinio posterior potest procedere & iure defendi, quando tempore alienationis causa à iure expressa aderat iuxta opinionem, & existimationem contrahentium, licet non vere, & sic quamvis apparebat, vere non existebat: nã tunc valida est mero iure alienatio, gl. in c. ad nostram. de reb. ecclesie non alienandis. in verbo enorme. cuius ad hoc ipsum meminere Felinus in dist. c. que in ecclesiis, de constitut. eolum. 1. & Antonius Burgensis in dist. cap. cum dilecti. de empt. & vend. etiam si ipse affueverit primum omnium esse illam glossam citat eadem tenet Imol. in d. cap. 1. de integ. resti-

tutione. & in cap. cum apostolica. de his que sunt a prelat. sine cons. Cap. 4. tum. aptius sane & melius defenditur opinio contra commutem eo casu, quo non constat, alienationem factam fuisse extra causam licitam, & iure permittam, quia in dubio binia alienatione servata fuerit forma, & præsumitur ea ex causa licita & permittam factam fuisse quemadmodum voluit Baldus 2. eolum. & Iaf. num. 8. in cap. 1. qui secundum dare possunt. glo. in authen. hoc ius porrectum. C. de sacrosancti ecclesie. quam ad hoc Socinus allegat dist. conf. 15. num. 28. lib. 1. idem tenet Laurentius de Rodolphis in d. cap. sine exceptione. quest. 3. Ecclesia vero probare poterit alienationem factam fuisse absque causa iure permittam, quod omnino fatetur, siquidem, etiam propter formam & solemnitatis vim, præsumenda sit causa, hæc præsumptio contrariam probationem optime admittit, quo fit, ut non satis congrue, nec vere, & iuste commitem sententiam Ant. Burgensis conetur reprobare ex eo, quod propter formam, & solemnitatem præsumitur causam iustam, & iure permittam, alienationem licitam fecisse & validam omnino. Nam id verum est ex quadam iuris presumptione, & ideo contrarium probari ab ecclesia poterit: quod est omnino advertendum.

Ceterum etiam verum sit, præsumendum esse causam vitalem & iure permittam, in alienatione rerum ecclesie, que facta fuerit servata forma canonis, tamen vbi alienatio fit pro satis faciendis ecclesie, & pro aeris alieni solutione, non præsumitur causa iustitia, sed oportet probari pecuniam debitam veritam fuisse in utilitatem ecclesie, & in eius commodum expensam esse, alioqui alienatio rerum immobilium non tenet secundum Innoc. Card. 2. quest. Abb. & Imol. n. 14. & 17. in c. 1. de deposito. Innoc. & Abb. in c. quod quibusdam de satisfactionibus. & probatur in authent. de alienati. & emphiteut. versic. de rebus omnibus præcedentibus. & apertus in graeca & latina Haloandri notata 120. ex quibus: & versicul. & is creditor hic intelligatur, deducitur, oportere quod emptor rerum ecclesie venditarum pro satis faciendis mutuis, probet pretium expensum esse in utilitatem ecclesie, nempe pro solutione pecunie, que mutuo accepta fuerat; & itidem versa in commodum ecclesie, id evidentius constat ex eo quod ex contractu mutui ecclesia non teneatur, nisi probetur versio in eius utilitatem text. in d. authent. hoc ius porrectum. vbi Bal. in fine. Imol. Imol. num. 14. & Dd. communiter in d. c. 1. de deposito. tex. in c. 2. §. hoc ius porrectum. 10. q. 2. Regia l. 3. tit. 1. part. 5. que expressim in ecclesia & civitate loquitur facit l. cuius, vbi Dd. §. 1. c. 1. §. aduers. cred. l. 3. c. quando ex factum. led & hoc verum est, vbi mutuum datur administratori ecclesie, vel civitati, prælo inquam, economo, aut rectori etiam nomine ecclesie: quod si mutuum detur prælo & capite decurionibus & præbdi, tunc non est necessarium probari eam pecuniam expensam esse ad ecclesie vel civitatis utilitatem. Azo & gl. in d. authent. hoc ius porrectum. ad finem. & ibi Bart. Card. in d. c. 1. de deposito. 2. q. gloss. in d. c. quod quibusdam. & est Communis Opinio secundum Præposit. §. hoc ius porrectum. n. 16. item tenet Bartol. in d. c. 1. cuius opinio vera est secundum Iaf. ibi, & communis secundum Alciat. & eam sequuntur Fulgos. Roma. Paul. Aret. ibidem: quibus suffragatur gl. in rubric. C. que sit longa consuetudo. ex quo si ista opinio vera est, apparet manifeste intelligendam esse Innoc. Card. Abb. & Imol. sententiam in d. c. 1. de deposito. cuius in hoc versicul. ceterum. statim in initio meminit iuxta hanc Bart. distinctionem, verum quia hæc Bart. distinctio non omnino, nec absque controversia recipitur, tutius erit, mutuum pecuniam ab ecclesia recipi præmissis tractatibus & solemnitate, que necessaria est ad rerum ecclesie alienationem. Hoc etenim casu præsumendum est mutuatam ecclesie pecuniam in eius commodum convertam fuisse. Ex tra hunc casum si pecunia mutuetur prælo & capitulis, etiam si vera sit opinio Bar. ecclesia agere poterit, & vti beneficium restitutionis in integrum, & præsumitur ladio enormis, nisi probata fuerit conversio in ipsius ecclesie utilitatem, sicut colligitur ex Cyn. in dist. authent. hoc ius porrectum. Alex. in d. l. civitas. 3. col. In. ol. in d. c. 1. de deposito. 1. 17. & ibi Bart. num. 5.

Qualiter autem probetur pecuniam mutuatam ecclesie vel civitati expensam fuisse in ipsius utilitatem, tradunt Doct. in d. c. 1. de deposito. gloss. in d. authent. hoc ius porrectum. Abb. in cap. 1. de fidei gloss. in dist. authent. de alien. & emphiteut. §. si vero quis Alexander in dist. l. cuius col. 3. & ibi Iaf. eolum. vlt. Abb. in cap. quod quibusdam de satisfactionibus. Ripa in l. si quis bona sum. 1. 1. ff. de pignori. & Dd. per text. in l. vlt. ff. de exerciti.

Hic

Histandem premiffis, ad quæstionis resolutione aliquot
 responfam conclusiones, quarum prima fit, Res ecclesie con-
 ditione dari in emphyteusim, potest in emphyteusim concedi
 et solennitate, qua dari colueuerit, text. in c. 2. de feudis, quem
 Dd. communiter interpretantur. Calderin. conf. vlt. de con-
 ditione. Curt. Junior. 2. pari. de feu. q. 3. Carol. Ruin. conf. 4. t. m. 38. lib.
 2. dicitur in c. vi. super de reb. ecclie non alienam, & licet solennitas à
 canonib. requisita in alienandis rebus ecclesiarum nō possit
 consuetudine remitti gloffi, communiter recepta in c. cum
 de re iudic. Abb. Imol. & Dd. in c. nulli. de reb. ecclie. Laurenti.
 Rodolphus in d. sine exceptione. q. 4. & quæst. 16. Rochus Curt.
 in c. vlt. de consuet. fol. parno 48. col. 1. fatentur hanc opinionem
 communem esse idem Laurent. in disputatione, quam po-
 nit post. sine exceptione. col. pen. & Chaila, in consuetu. Burgundie.
 q. 3. §. 32. tex. opt. in c. 1. de consuet. id verum est, quo ad ali-
 quos proprietatem, & perpetuam, ex qua vile, & directū
 dominium transfertur, secus vero in datione rerum eccle-
 siarum ad emphyteusim, vel feudum, quemadmodum ex
 hac prima conclusione deducitur. tamen si verum sit, iure
 canonici in conditione ad vitam rei ecclesiasticæ, requiritur so-
 lennitate, quæ in alienatione perpetua foret necessaria gl.
 & cōmunis in c. 1. in verbo, nō habeat. de reb. eccl. & Dom. conf. 48.
 Secunda conclusio: Quoties res ecclesiasticæ datur in em-
 phyteusim absque canonica solennitate iuxta consuetudi-
 nem, etiam si expressim detur pro hæredibus, & simpliciter
 non tranfit in hæredes extraneos, nec ultra tertiam ge-
 nerationem. text. in auct. de non alienan. §. emphyteusim. gl. Bar. &
 Dd. in c. licet. ff. solut. mar. vbi late Alexand. idem Alex. in l. si
 parum. col. 5. ff. ad Trebel. Anton. Imol. Abb. n. 29. Fel. n. 27. Dec.
 n. 4. in c. in presentia. de proba. & quibus Alexand. & Dec. faten-
 tur hanc opinionem Communem esse, idem testantur Imol. in Lex
 falda. §. vlt. ff. ad Trebel. & Lud. Gozadi. consil. 39. nu. 6. Nec obstat
 text. in auct. de alienan. & emphy. §. licentiam, quo probatur, posse
 res ecclesiasticæ dari in emphyteusim perpetuam, id etenim in-
 telligitur iuxta formam text. in d. §. emphyteusim, vt perpetua
 intelligatur ad tertiam vsque generationem atque ita Go-
 zadi. respondet §. licentiam, cui & aliter respondere conan-
 tur Abb. Dec. & hi, qui huic secundæ conclusioni subsc-
 ribere, quod apparebit ex his, quæ statim trademus intelle-
 ctus autem Gozadini conlat ex Alberic. in proximo C. in ver-
 bo perpetui. & Crem. sing. 15.

Tertia conclusio: Res ecclesie præmissa causa, & cononi-
 ca solennitate ad veram alienationem necessarijs, poterit
 dari in emphyteusim perpetuam & ea conditione, vt ad ex-
 traneos hæredes transeat. nam si eo casu poterat res omni-
 no alienari, nimirum si possit in hanc emphyteusim con-
 cedi. Ant. Imo. Fel. n. 27. Deci. n. 48. in d. in presentia. Alex. in d. l.
 quibus Bar. in auct. perpetua. C. de sacrosanct. ecclie. glo. in auct. de non a-
 lienan. §. alienationis. Corne. conf. 1. 3. li. 3. & Ludou. Gozadi. conf. 39.
 nu. 12. Imol. in l. quod dicitur. n. 8. & 10. ff. de verb. oblig. atque ita
 poterit alter adsumi, & intelligi text. in d. §. licentiam. eritque
 ista conclusio facilior, si sequens iure probetur.

Quarta conclusio: Res ecclesiasticæ data simpliciter pro hæ-
 redibus & perpetuo in emphyteusim, seruatis tamē his, quæ
 ad veram alienationem iure requiruntur, etiam ad hæredes
 extraneos, & perpetuo defertur, siquidem ab eadem forma
 res illa poterat perpetuo, & in extraneos alienari; & ideo vi-
 detur, rem istam ita simpliciter datam ad emphyteusim, perpetuo
 hæredibus, etiā extraneis competere, quod maxime est
 adnotatione dignū, ac deducitur ex d. §. licentiam. & idē vo-
 luerunt Abb. n. 29. Ant. Imol. Fel. n. 27. Dec. n. 48. in d. in pre-
 sentia. Alex. in d. licentiam. Gozadi. conf. 86. n. 22. idem tenent hanc
 opinionem esse Communem Christoph. Portius in §. ad-
 de. in fin. de loca. & Curt. Iun. conf. 4. col. 1. & licet gl. Bar. & alii in
 d. licentiam tenuerint, emphyteusim ecclesiasticam simpliciter
 concessam non tranfire ad hæredes extraneos, etiā si
 accepta & data sit pro hæredibus, quorū opinionem esse cō-
 munem testantur hi, quorū memini in prima conclusione;
 & Gozadi. conf. 75. n. 9. ea tamen opinio, vt superius diximus,
 procedit quando emphyteusim ecclesiastica constituitur ea
 forma, qua res ecclesiasticæ locari, & dari in emphyteusim solent
 absque solennitate canonica; secus vero, si detur res ecclesie
 in emphyteusim seruata forma, & solennitate, quæ ad veram
 alienationem requiritur, nā tunc potest expresse dari cū pa-
 ctio quod perpetua sit, & ad hæredes extraneos transeat. Imo
 simpliciter pro hæredibus data ad extraneos hæredes pertinet.
 Sicuti præter alios resoluit Preposit. in c. perpetua. 10. quæst.
 4. & Parisius dicens hanc resolutionem esse communem in

conf. 85. li. 4. nu. 17. & seq. Quin et si emphyteusis ecclesiastica
 detur ea solennitate, qua dari consueuerit, quandoque etiā
 ad extraneos hæredes tranfit, nempe si data sit pro hære-
 dib. quibuscunque. Bal. in c. imperialem. de prohibi. feud. aliena. per
 Frederic. col. 7. idem in l. 1. q. 34. ff. de verum iuris. Deci. conf. 208. col. 2.
 Bald. in l. eum virum. col. vlti. C. de fideicom. & est Communis Opinio.
 secundum Curt. Iuniorē conf. 4. col. vlti. & Ripam in Lex falda.
 §. vlt. ff. ad Trebel. nu. 16. Curtium item Iuniorē conf. 1. col. 2. n. 1.
 idem si dictum sit pro omnib. hæredib. notatur in d. c. in pra-
 sentia. & per Gozadi. conf. 59. n. 15. colligitur ex Bart. & alijs in
 d. licentiam. Quin & idem dicendum erit, si dictum sit in contra-
 ctu, pro te, & hæredibus, & quibus, dederis. vt tradunt Cur. d. conf.
 4. col. 2. & Paul. Paris. conf. 71. lib. 3. nu. 44. passimq; à Doctōr. no-
 minatim aliquot verba referuntur, quæ contractib. adscri-
 pta operantur, vt emphyteusis ecclesiastica etiam ad ex-
 traneos hæredes transeat. dubium tamen esse poterit, an v-
 bi vel expresse vel tacite in extraneos hæredes data fuerit
 emphyteusis, requiratur canonica solennitas: nam Gozad.
 conf. 39. n. 12. vtrumq; requirit, solennitatem scilicet canoni-
 cam, & quod expressim vel verbis id tacite significantibus
 emphyteusis in extraneos detur, vt eis competat. Quod nō
 est omnino expeditum: siquidem emphyteusis ecclesiastica
 data absque solennitate, quæ ad veram alienationem re-
 quiritur, ad hæredes extraneos minime pertinet, & tertiam
 generationem non egreditur. d. §. emphyteusim. glo. & Dd. & in
 d. licentiam. qui fatentur hoc verum esse, nisi actum sit expresse
 vel tacite quod ad extraneos hæredes deueniat. Igitur hi
 Dd. sentiunt posse expressim dari emphyteusim ecclesiasti-
 cam eo pacto, vt extraneis etiam hæredib. deferatur. mo-
 do seruetur forma, & consuetudo solennitas: qua in re pluri-
 mum consuetudini tribuendum est. Quod si ecclesiastica
 emphyteusis detur seruata solennitate ad veram alienatio-
 nem requisita: hæc ni fallor, si simpliciter concessa fuerit
 pro hæredibus, ad extraneos etiam pertinebit: quamvis fa-
 tear, tutiorē eam esse opinionē quæ probat, & asserit, tunc
 hæredibus extraneis non deferri emphyteusim, nisi id ex-
 pressim fuerit aut verbis generalibus significatum. Ex his
 apparet intellect. ad text. in c. ad aures. de reb. eccl. & in c. nulli. eod.
 tit. gl. in §. adeo. Inst. de locat. vbi quandoque in rebus ecclesie
 permiffa videtur emphyteusis, & ea perpetua, quandoque
 omnino prohibita, aut saltem quibusdam limitibus, & con-
 ditionibus restricta.

Hinc apparet Bald. in c. vlt. de feud. d. in vicem legis commissoriae.
 n. 2. recte hanc quæstionem intellexisse, sedum is scribit em-
 phyteusim rei ecclesie per legitimi temporis vsucapionē
 adquisitionem, eam habere conditionem, & qualitatem, vt nec
 ad hæredes extraneos transeat, nec perpetua sit: imo tantū
 ad tertiam vsque generationem duret: præscriptio etenim
 eam naturam sequitur, quā res ipsa regulariter, & proprie
 habet. Emphyteusis vero ecclesiastica ex propria vi, & natu-
 ra. nec ad hæredes extraneos tranfit, nec ultra tertiam
 generationem extenditur. d. §. emphyteusis. Huic sententiæ Bal-
 accedit Ias. in l. 2. n. 160. C. de iure emphyt.

Quinta conclusio: Emphyteusis ecclesiastica simpliciter
 data alicui, nulla filiorum, nec hæredum facta mentione,
 ad filios, & nepotes accipientis tranfit. text. in d. §. emphyteusim
 sub nouella de non alienandis. nisi aliud consuetudine, & moribus
 obtentum fuerit. idque Bald. fatetur in d. c. vltim. & idem Bal-
 in Speculo, tit. de locat. 2. col. vers. & in tertiam generationem, quæ Ias.
 sequitur in leg. certi conditio. §. si minus. ff. si cert. petat. col. 4. vers. sic.
 facit ad hoc. & post ipsum Catelli. Cotta in dictione, Emphyteusis.
 Imol. in d. l. quod dicitur. n. 8. ff. de verb. obligat. Bal. in l. 2. col. 2. & ibi
 Ias. n. 160. C. de iure emphyt.

Et quia à plerisq; dubitatur, an sit necessarium, filios, seu
 nepotes illius, cui concessa fuerit emphyteusis ecclesiasti-
 ca, esse etiam illius hæredes, & an ad filios hæredes, vt hæ-
 redes, transeat emphyteusis: operæ pretium duxi sequenti
 capite aliquot ex Bart. deducere conclusiones ad huius du-
 bitationis faciliorem expeditionem.

CAP V T XVIII.

Rursus de emphyteusi ecclesiastica, & priua-
 torum, qualiter intelligenda sit.

SUMMARI A.

Emphyteusis accepta simpliciter, ad maros & feminas defertur, siue ex pri-
 uatis siue ecclesiastica.